

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/130/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

173/2015. (IV. 28.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2014. február 20-án előterjesztett **panaszát** a 2015. április 30-án megtartott zárt ülésen született döntése alapján

átteszi

az intézkedést foganatosító szerv – a R.-i Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedés történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2014. február 3-án foganatosított rendőri intézkedés-sorozat alkalmával történt tájékoztatási kötelezettség elmulasztása miatt 2014. február 20-án postai úton terjesztette elő panaszát, amit 2014. október 10-én kiegészített.

I.

1) A panaszos a panaszolt rendőri intézkedés előzményeként az alábbiakat adta elő. A panaszos édesanyja mint felperes és édesapja mint alperes között polgári peres eljárás van folyamatban a B.-i Járásbíróságon házassági vagyonszétválás megszüntetése tárgyában. A perben a panaszos édesanyja a panaszos édesapját megillető, közös tulajdonukat képező ingatlanban levő 50%-os tulajdoni illetőségét meg kívánja váltani. Ennek megtörténtéig azonban a panaszos édesanyja ideiglenes intézkedés keretében kérte az eljáró bíróságtól, hogy őt az ingatlan kizárólagos használatára jogosítsa fel. A 2014. január 25-én kelt végzésével a B.-i Járásbíróság a panaszos édesanyját a megjelölt ingatlan kizárólagos használatára

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

feljogosította, a panaszos édesapját pedig az ingatlan elhagyására kötelezte, egyidejűleg a panaszos édesanyját kötelezte 20.000 forint többlethasználati díj megfizetésére az édesapa részére. A bíróság ezt a végzést előzetesen végrehajthatóvá nyilvánította. A végzés szerint a teljesítési határidő a végzés írásbeli közlését követő naptól kezdődik. Az indokolásból kitűnik, hogy a panaszos édesapjának szubjektív magatartása miatt a bíróság a lakáshasználati jogát megszüntette.

2014. január 28-án a panaszos lánytestvére, a panaszos édesanyjának írásbeli meghatalmazásával megjelent a B.-i Járásbíróság polgári irodájában, ahol részére átadták a fenti végzés átvételét igazoló tértivevény másolatát. Annak tanúsága szerint a végzést a panaszos édesapjának jogi képviselője 2014. január 22-én átvette. Tekintettel arra, hogy a végzés előzetesen végrehajtható, továbbá a teljesítési határidő az írásbeli közlést követő naptól kezdődik, a panaszos édesapjának az ingatlant 2014. január 23-án kellett volna elhagynia.

2014. január 28-án 17 órakor a panaszos édesanyja a panaszos és fiútestvére jelenlétében a végzés egy másolati példányát átadta a panaszos édesapjának, és felszólította, hogy pakolja össze személyes dolgait és egy órán belül hagyja el az ingatlant. Ezt követően maga a panaszos is felszólította édesapját a távozásra, majd pedig a panaszos fiútestvére is így tett. A panaszos édesapja közölte velük, hogy ismeri a végzés tartalmát, az ügyvédje tájékoztatta, de nem hajlandó elhagyni az ingatlant, közölte, hogy „lesz...ja”, illetve, hogy „az egész komolytalan”.

Aznap 18 óra 15 perc körül a panaszos édesanyja rendőri segítséget kért a R.-i Rendőrkapitányság rendőreitől. A kikerkező rendőrök tájékoztatták a panaszos édesanyját, hogy az ügyben nem tehetnek semmit, erővel nem áll módjukban eltávolítani a panaszos édesapját az ingatlanból. Azt a tájékoztatást adták a rendőrök, hogy végrehajtást kell kezdeményezni ellene, vagy meg kell várni az esetleges önkéntes teljesítést.

A panaszos még ugyanazon a napon, illetve másnap, 2014. január 29-én több alkalommal nyomatékosan felszólította édesapját a távozásra, aki azonban annak nem tett eleget. Tekintettel arra, hogy az előzetesen végrehajtható végzés a panaszos édesapjának lakáshasználati jogát megszüntette, ezáltal nem jogosult a lakásban tartózkodni, köteles lett volna felszólításra onnan távozni. A panaszos álláspontja szerint – teljesítés hiányában – az édesapa megvalósította a magánlaksértés (bűncselekményének vagy szabálysértésének) tényállását, ami miatt feljelentést tett.

2014. január 30-án 7 óra körül a panaszos eltávozott az ingatlanból. 15 óra körül azzal hívta fel a panaszost az édesanyja, hogy az édesapa aznap délelőtt két nagy táskával elhagyta a lakást. A panaszos a tájékoztatást azzal a tudattal vette tudomásul, hogy a végzésben foglaltakat az édesapa önkéntes teljesítéssel végrehajtotta.

2014. január 31-én 8 óra körül a panaszos hazaérkezett a lakásba, ahol azt tapasztalta, hogy az édesapa ismét ott tartózkodik. A panaszos felszólította, hogy azonnal hagyja el az ingatlant, ellenkező esetben ismételt feljelentést tesz ellene magánlaksértés miatt. Az édesapa csak annyit mondott: „neked nem osztottam lapot”. A panaszos édesapja ezen időponttól 2014. február 3-áig a lakásban tartózkodott úgy, hogy egyik jogosult sem bocsátotta be, illetve

felszólítás ellenére nem távozott. Mindezek miatt a panaszos ismételten feljelentést tett édesapja ellen a sérelmére elkövetett magánlaksértés elkövetése miatt.

2014. február 3-án a panaszos 6 órakor ébredt fel. Édesanyja éppen dolgozni indult, s közben elmondta, hogy látta, amint az édesapa 4 óra 30 perc körül kerékpárjára több, nagyméretű táskát pakolt, és távozott az ingatlanból. A panaszos édesanyja és a panaszos is arra következtettek, hogy ha szemmel láthatóan sok holmit vitt el az édesapa, akkor a visszatérés szándéka nélkül hagyta el az ingatlant. Távozását követően a lakásban mindössze a számítógépe maradt, illetve írószerek és üres dobozok. (A legutolsó megelőző távozása alkalmával az édesapa minden ruháját, holmiját magával vitte, és utóbb azokat a holmijait vitte az ingatlanba, amit február 3-án is elvitt magával. A panaszos feltételezése szerint a többi holmiját az édesapa elhagyta vagy elveszítette. A lakás pincéjében levő régi bútorokat és az azokban levő régi ruhákat pedig nem állt módjában az édesapának elszállítani.) A panaszos álláspontja szerint a lakás elhagyása önmagában azzal megvalósult, hogy kb. 12 óra időtartamra eltávozott az édesapa, és nem szükséges az „elhagyáshoz”, hogy bejelentse ebbéli szándékát, vagy, hogy a panaszos ezirányú kérdést tegyen fel neki.

2014. február 3-án 16 óra 20 perc körül megjelent az édesapa az ingatlan kerítése előtt a járdán. Ekkor a panaszos, fiútestvére és édesanyja is az udvaron tartózkodott, mindhárman látták az édesapa érkezését. A panaszos édesanyja közölte az édesapával, hogy nem léphet be az ingatlanba, mivel már másodszor teljesítette önként (külső presszió nélkül) a végzésben foglaltakat. A panaszos is megerősítette az édesanyja által elmondottakat, és közölte, ha belép mégis, a panaszos ismét feljeleníti magánlaksértés miatt. Az édesapa ekkor eltávozott.

2) 2014. február 3-án 17 óra 15 perckor a panaszos édesapja két rendőrrel megjelent az ingatlan előtt. Az édesanya tájékoztatta a rendőröket – a panaszos és fiútestvére jelenlétében – , hogy az édesapát nem hajlandó beengedni a lakásba, mivel már két ízben önként elhagyta a lakást. Az édesanya elmondta a végzés tartalmát is a rendőröknek (az édesapa lakáshasználati jogának megszüntetését). A panaszos álláspontja szerint az édesapja sérelmére fogalmilag kizárt magánlaksértés elkövetése, mivel lakáshasználati joga megszüntetése miatt nem minősül a cselekmény szempontjából jogosultnak egészen addig, amíg az esetleges fellebbezést követően a másodfokú bíróság esetlegesen hatályon kívül helyezi a kérdéses végzést. 18 órakor az édesapa a rendőrökkel eltávozott.

3) 2014. február 3-án 20 óra körül a panaszos és öccse a lakás külső lépcsőjén dohányoztak, amikor megjelent egy rendőrautó a ház előtt. A panaszos édesapja kerékpárral érkezett az ingatlanhoz. A panaszos édesanyja beengedte a rendőröket (ezek nem voltak azonosak az előzőleg megjelentekkel) az ingatlanba. A panaszos ekkor észlelte, hogy az édesapa a kerítésen keresztül bemászott, és a bejárati ajtón keresztül igyekezett a lakásba belépni, amit azonban a panaszos és testvére megakadályoztak olyan módon, hogy testükkel elállták útját. A panaszos és édesanyja felszólította az édesapát, hogy haladéktalanul hagyja el az ingatlant, és a panaszos közölte azt is, hogy ellene feljelentést tesz magánlaksértés miatt.

Ezt követően kezdetét vette a rendőri intézkedés. A panaszos édesanyja ezeknek a rendőröknek is elmondta, amit a korábban kiérkezőknek. A panaszos édesapja ezen idő alatt végig az ingatlanon belül tartózkodott a lépcsőn, a lakásba belépni a panaszos és édesanyja nem engedte. Egy alkalommal azonban az apa – a panaszos és édesanyja figyelmetlenségét kihasználva – meg tudta közelíteni a bejárati ajtót, és több alkalommal, a lábával teli talppal

bele is rúgott, azért, hogy azt betörje. Végül a rendőri felszólításnak engedelmeskedve elállt szándékától.

A rendőrök azt a tájékoztatást adták, hogy vezetőik egyeztetnek az ügyel kapcsolatosan, amibe bevontak egy ügyészt is a R.-i Városi Ügyészségről. Hosszú idő elteltével a rendőrök arról tájékoztatták a panaszos édesanyját, hogy az ügyészi állásfoglalás szerint köteles az apát beengedni a lakásba. A panaszos édesanyja és a panaszos a felszólításnak eleget tettek, az édesapa a lakásba bebocsátást nyert. Ekkor a rendőrök azt a tájékoztatást adták, hogy a panaszost és édesanyját előállítják a R.-i Rendőrkapitányságra magánlaksértés szabálysértésének továbbfolytatása miatt.

Ezt követően újabb két rendőr érkezett a panaszosék házához, akiket a panaszos engedett be. Egyikőjük közölte a panaszossal, hogy szóbeli idézést közöl vele másnapra, 2014. február 4-ére, mivel ellene magánlaksértés szabálysértése miatt eljárást fognak indítani. Ez a két rendőr, miután a lakásba beléptek, elolvasták a kérdéses végzést, amit a panaszos édesanyja adott át, az édesapa jogi képviselője végzés átvételét igazoló tértivevényének másolatával együtt. Miután ezek a rendőrök a teljes végzést elolvasták és értelmezték, elálltak előállítási szándékuktól. Közölték a panaszossal, hogy a következő napra szóló szabálysértési ügyben való meghallgatást tekintse tárgytalannak, nem fognak ellene szabálysértési eljárást indítani magánlaksértés miatt.

A panaszos közölte a rendőrökkel, hogy a rendőri intézkedéssel kapcsolatban panasszal fog élni, mivel úgy gondolja, hogy a rendőri intézkedésnek köszönhető, hogy a törvény adta jogának nem tud érvényt szerezni, mivel az édesapja már az ingatlanban tartózkodik a panaszos akarata ellenére.

Valamennyi rendőr 23 óra körül eltávozott a panaszosék ingatlanából.

A panaszos 2014. február 4-én ismételt feljelentést tett édesapja ellen a R.-i Rendőrkapitányságon magánlaksértés miatt.

4) A panaszos álláspontja szerint a rendőri intézkedés több alapjogát sértette. Utalt a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének I. cikkére, amely szerint az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége. Hivatkozott az V. cikkre, amelynek értelmében mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához. Álláspontja szerint sérült továbbá a VI. cikk szerinti magán- és családi élet, otthon, kapcsolattartás és jó hírnév tiszteletben tartásához való joga.

A panaszos szerint a végzésben foglaltak önkéntes teljesítése megtörtént azzal, hogy a panaszos édesapja az ingatlant önként elhagyta. Az „elhagyásnak” egyéb feltételhez kötése a magyar bírói gyakorlatban nem szükséges elem. Az elhagyás szót a hétköznapi értelemben vett jelentése szerint kell megítélni. Álláspontja szerint az előzetesen végrehajtható végzés önkéntes teljesítését követően senki nincs abban a helyzetben (a bíróságot kivéve), hogy az abban foglaltakat megváltoztassa, vagy figyelmen kívül hagyja. A panaszos ezt mégis megtette, ami miatt a panaszos feljelentést tett ellene.

A panaszos továbbá kifejtette a panaszbeadványban, hogy nem tapasztalt még olyat (15 éves rendőri pályafutása során), hogy a rendőri intézkedés keretében eljáró rendőr polgári jogi vitában valamely fél javára vagy kárára vonatkozóan állást foglalt volna, abba tevékenyen beavatkozott volna. Szerinte a rendőrök helyes intézkedése az lett volna, hogy a feleket jogi felvilágosításban részesítik, miszerint egymással szemben magánindítvánnyal élve, kölcsönösen feljelentést tehetnek. Az ügy polgári jogi jellegét tekintve pedig bírósághoz fordulhatnak. Ezzel szemben a rendőrök intézkedése egy előzetesen végrehajtható bírósági végzés rendelkezéseinek semmibe vételét eredményezte (azaz a panaszos édesapját mintegy felbátorították arra, hogy szegje meg a végzésben foglaltakat). A panaszos és édesanyja pedig kénytelen a mai napig a rendőri intézkedés jogszerűtlenségének és szakszerűtlenségének káros hatásait elviselni: nincsenek abban a helyzetben, hogy az illetéktelen, lakáshasználati jogától megfosztott édesapát erővel eltávolítsák a lakásból, kénytelenek eltérni személyes sértéseit, gúnyolódásait. S mivel az édesapának jövedelme, vagyona nincs, naponta meglopja családtagjait is az ételükből.

A panaszos álláspontja szerint a rendőri intézkedés alapvetően jogtalan hátrányt okozott a panaszosnak, ezért felmerül az intézkedő rendőrök részéről a panaszos sérelmére elkövetett hivatali visszaélés bűncselekményének gyanúja is.

A panaszos sérelmezi azt is, hogy a rendőrök szándékában állt a panaszos előállítására a magánlaksértés szabálysértésének továbbfolytatása miatt. Ez azért sem lett volna helytálló, mivel a magánlaksértés magánindítványra büntethető, illetve a panaszos édesapjának sérelmére azt elkövetni a végzésben foglaltak alapján nem lehetséges.

Az intézkedés során a járőrvezető elég sokáig telefonált. Szemmel láthatóan bizonytalan volt. Azt a tájékoztatást adta, hogy éppen a vezetői (kapitányságvezető, osztályvezető) egyeztetnek az ügyéssel. Nem érti a panaszos, hogy egy polgári jogi vitában miért kell vezetői állásfoglalást beszerezni, és miért nem elegendőek a bírósági végzésben foglaltak.

A panaszos szerint azzal, hogy a járőrvezető felszólította a panaszost és édesanyját, hogy kötelesek beengedni az édesapát a lakásba (ellenkező esetben további előállításokat helyeztek kilátásba), a kényszer hatására az édesanya végrehajtotta a rendőr utasítását, amire pedig a rendőrségnek nem volt hatásköre.

Azzal, hogy a panaszos édesapja a bejárati ajtót rugdosta, garázdaság szabálysértését valósította meg, és a rendőröknek emiatt intézkedniük kellett volna, ami azonban nem történt meg.

4) A panaszos beadványához mellékelte a B.-i Járásbíróság többször hivatkozott előzetesen végrehajtható végzését, az ahhoz kapcsolódó, a panaszos édesapjának jogi képviselője által átvett tértivevény másolatát, továbbá ugyanezen bíróság hivatalos feljegyzését.

a) A végzés rendelkező része azt tartalmazza, hogy a bíróság ideiglenes intézkedésével a panaszos édesanyját a megjelölt ingatlan kizárólagos használatára jogosítja fel, az édesapát pedig annak elhagyására kötelezi. Egyben kötelezi az édesanyját, hogy az ingatlan elhagyásától számítva az édesapa részére havonta többethasználati díjat fizessen meg. A végzés előzetesen végrehajtható, a teljesítési határidő a végzés írásbeli közlését követő naptól kezdődik.

A Testület a végzés további részleteinek ismertetésétől eltekint.

b) A tértivevény szerint a panaszos édesapjának jogi képviselője 2014. január 22-én átvette a végzést.

c) A B.-i Járásbíróság 2014. február 5-én kelt hivatalos feljegyzése szerint a R.-i Rendőrkapitányság állományába tartozó rendőrök három alkalommal megkeresték az eljáró bírót az ideiglenes intézkedés elrendelésével kapcsolatban az iránt, hogy a rendőrség a felperes (a panaszos édesanyja) kérésének megfelelően eljárhat-e az ügyben. Előadták, hogy a felperes rendszeresen bemegy a rendőrkapitányságra az ideiglenes intézkedést lobogtatva és kéri a rendőrök eljárását. A rendőrség azonban azon az állásponton van, hogy nekik ezzel kapcsolatban eljárási lehetőségük nincs. Továbbá 2014. február 5-én a felperes és gyermekei (a panaszos és testvére) az alperes (a panaszos édesapja) ingatlanba való bejutását megakadályozták.

Az eljáró bíró tájékoztatta a megkereső hatóságot, hogy jelen eljárásban rendőri közreműködésre nem kerülhet sor, tekintettel arra, hogy polgári eljárásról, polgári eljárásban hozott ideiglenes intézkedésről van szó, amely esetében az önkéntes teljesítés elmaradása rendőri intézkedést semmiképpen nem von maga után. A felek maguk döntenek el, hogy a határozatban foglaltaknak eleget tesznek-e. Amennyiben az abban foglaltakat nem tartják be, bírósági végrehajtásra kerülhet sor az arra irányadó jogszabályok szerint.

5) A panaszos későbbiekben arról tájékoztatta a Testületet, hogy a fentebb említett alapjogi jogséremlme 2014. szeptember 18-a óta nem áll fenn, azon a napon ugyanis végrehajtási eljárás keretében a panaszos édesapját eltávolították az ingatlanjukból. Álláspontja szerint ezért az Alaptörvény VI. cikkében meghatározott alapvető jogának sérelme – a rendőri intézkedésnek köszönhetően 2014. február 20. és szeptember 18. között állt fenn.

A panaszos csatolta a végrehajtási ügyben keletkezett jegyzőkönyv másolatát, valamint a R.-i Járásbíróság végzését, amelyben a bíróság az édesapjának az ingatlan elhagyására rendőrség közreműködését rendelte el.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A R.-i Rendőrkapitányság vezetője az alábbi tájékoztatást adta a panaszüggyel kapcsolatban.

a) 2014. február 3-án 16 óra 50 perc és 17 óra 20 perc közötti időben a panaszbeadványban megjelölt ingatlanban a R.-i Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának két beosztottja, egy r. főőrzsőrmester és egy r. őrmester foganatosítottak rendőri intézkedést a panaszos édesapjának bejelentése alapján.

A kapitányságvezető a rendőri jelentések alapján megállapította, hogy a panaszos édesapja (mint bejelentő) már a helyszínen tartózkodott, az ingatlanba szeretett volna bejutni, azonban a panaszos édesanyja abban megakadályozta, ezért kérte a rendőri intézkedést.

Az intézkedés végén a r. főtörzsőrmester tájékoztatta a feleket jogi lehetőségeikről, akkor közölte a panaszos édesapja, hogy feljelentéssel fog élni a panaszos édesanyjával szemben. A rendőrség tájékoztatása szerint a feljelentés alapján eljárás indult a R.-i Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztályán. A nyomozást 2014. február 26-án megszüntették, egyidejűleg a Közrendvédelmi Osztály Szabálysértési Előkészítő Csoportjához megküldték. A szabálysértési eljárás a rendőrség tájékoztatásának időpontjában folyamatban volt.

A panaszos édesanyja bemutatta a panaszbeadványban említett bírósági végzést, arra hivatkozással nem engedte be a panaszos édesapját az ingatlanba.

b) 2014. február 3-án 19 óra 15 perckor a megyei rendőr-főkapitányság ügyeletesének utasítására, a panaszos édesapjának bejelentése alapján, a R.-i Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti és Közrendvédelmi Osztályának két beosztottja, egy r. főtörzsőrmester és egy r. őrmester (az előzőektől különböző rendőrök) foganatosítottak rendőri intézkedést.

A rendőri jelentés nem tartalmazza azt, hogy a panaszos édesapja az intézkedés foganatosítása alatt belerúgott a bejárati ajtóba, így emiatt nem minősítették az esetleges cselekményt garázdasággként.

A Testület azon kérdésére, hogy a helyszínre kikerülő rendőrök milyen információk birtokában ítélték úgy, hogy a panaszos és édesanyja kötelesek az édesapát beengedni az ingatlanba, a kapitányságvezető azt a választ adta, hogy rendőri intézkedés során a panaszos bemutatta a B.-i Járásbíróság panaszbeadványban is említett végzését. Tekintettel arra, hogy a végzés jogerőre emelkedése nem volt tisztázott, ezért a járőr, a R.-i Rendőrkapitányság ügyeletesével egyeztetve, közölte, hogy a panaszos és édesanyja szabálysértést követnek el, amennyiben nem engedik be az édesapát az ingatlanba.

A panaszos és édesanyja a rendőri felszólításnak eleget téve, beengedték az édesapát, közölték azonban, hogy azzal nem értenek egyet. Az intézkedés során elhangzott, amennyiben nem tesznek eleget a rendőri felszólításnak, és tovább folytatják a szabálysértést, előállítják őket a rendőrkapitányságra.

A rendőri intézkedés közben érkezett a helyszínre egy r. főtörzssászlós és egy r. törzssászlós, a Közrendvédelmi Osztály beosztottjai, akik közölték a panaszossal és édesanyjával, hogy amennyiben nem hagyják abba a szabálysértést, és nem engedik be a jogszerűen ott tartózkodó édesapát az ingatlanba, akkor szabálysértési eljárást fognak kezdeményezni. Ezzel összefüggésben a Testület kérdése arra is irányult, hogy az utóbb kikerülő rendőrök milyen információk birtokában tájékoztatták a panaszost arról, hogy ellene szabálysértési eljárást kezdeményeznek, illetve azzal összefüggésben is, mi indokolta, hogy csak ezt követően tekintették meg a szóban forgó bírósági végzést. Ezen kérdésekre nem érkezett rendőrségi válasz.

Az tájékoztató levél szerint továbbá a rendőri intézkedés végén jelentést tettek a rendőrök megyei ügyelet felé. A tárgyban a panaszos feljelentése alapján a R.-i Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya eljárást indított magánlaksértés vétsége miatt, amit azonban 2014. február 7-én elutasítottak, mivel a cselekmény nem bűncselekmény.

A Testület olyan irányú kérdést is feltett a R.-i Rendőrkapitányság vezetője felé, hogy milyen tájékoztatást adtak a helyszínen a rendőrök a panaszosnak a problémás helyzet rendezéséről, illetőleg, hogy meggyőződtek-e a rendőrök, hogy további rendőri intézkedés szükségessége nem merült fel. Ezen kérdésekre a rendőrség úgyszintén nem válaszolt.

2) 2014. február 3-án, az első ízben a panaszosék házában intézkedő r. főtörzsőrmester jelentése az alábbiakat tartalmazza.

A kérdéses napon 16 óra 50 perc és 17 óra 20 perc között jelent meg r. őrmester társával a panaszosék házában, mivel onnan a panaszos édesapja bejelentést tett, hogy a válófélben lévő felesége kizárta az ingatlanból.

A panaszos édesapja a helyszínen elmondta, hogy az ingatlanból a válófélben lévő felesége kizárta egy bírósági végzésre hivatkozva. Elmondta azt is, hogy a feleségétől régóta válófélben vannak, és már számos alkalommal történt rendőri intézkedés velük szemben, illetve jelenleg is eljárások – köztük polgári peres eljárások – vannak folyamatban a válásuk miatt.

A r. főtörzsőrmester a helyszínen igazoltatta a panaszos édesanyját, testvérét és a panaszost. A panaszos édesanyja felmutatott a helyszínen egy bírósági végzést, ami arról rendelkezett, hogy a panaszos édesapjától a lakáshasználati jogot megvonja a bíróság és kötelezi arra, hogy a lakást hagyja el.

A r. főtörzsőrmester kérdésére a panaszos édesanyja elmondta, hogy mivel a panaszos édesapja elhagyta az ingatlanban, ezért ő már oda nem akarja visszaengedni, és semmilyen körülmények között nem is fogja ezt megtenni.

A r. főtörzsőrmester kérdésére a panaszos édesapja elmondta, hogy az ingatlanban ügyintézés céljából hagyta el, de nem végleg szándékozik elköltözni, mivel ruháira, illetve személyes tárgyaira szüksége lenne. Továbbá azt is elmondta, hogy a bírósági végzés ellen panasszal élt, amit 15 napon belül fognak elbírálni.

A rendőri intézkedés végén a helyszínen lévő személyeket a r. főtörzsőrmester tájékoztatta „jogi lehetőségeikről”, illetve a panaszos édesapja közölte, hogy feljelentést fog tenni aznap a panaszos édesanyjával szemben.

3) 2014. február 3-án, a második alkalommal a panaszosék házában intézkedő r. főtörzsőrmester jelentése az alábbiakat tartalmazza.

19 óra 15 perckor az ügyelet utasítására jelent meg a r. őrmesterrel a panaszbeadványban megjelölt ingatlanban, mert onnan a panaszos édesapja bejelentést tett, hogy a családja nem engedi be a saját házába. A helyszínen fogadta őt a bejelentő, aki elmondta, hogy azért kért rendőri intézkedést, mert családja egy „kamu” bírósági végzés alapján nem engedi be a lakásba. A panaszos édesapja azt is elmondta, hogy ez a végzés még nincs hatályban és különben sem köteles annak eleget tenni, „mivel az bűncselekmények elkövetésén alapul”, és várja a jogi képviselője intézkedését.

Az ingatlanban jelen volt a panaszos és édesanyja, akik bemutatták a B.-i Járásbíróság végzését, melyben az ingatlanra a bíróság a panaszos édesanyjának kizárólagos használati

jogot biztosít, és a panaszos édesapját az ingatlan elhagyására kötelezi, valamint a panaszos édesanyját kötelezi, hogy minden hónap 5. napjáig fizesse meg az édesapának 20.000 forint többlethasználati díjat. A bíróság a végzésében egyben kimondta, hogy a teljesítési határidő a végzés írásbeli közlését követő naptól kezdődik és a végzés előzetesen végrehajtható. A jelentés szerint „a végzésen hitelt érdemlő módon nem megállapítható annak időpontja, hogy mikor történt meg az említett végzés írásbeli közlése”, ezért a r. főtörzsőrmester a történetéről tájékoztatta a R.-i Rendőrkapitányság ügyeletét, mivel így fennállt a panaszos édesanyja és a panaszos esetében a magánlaksértés szabálysértésének elkövetése. A r. főtörzsőrmester az ügyeletről azt az utasítást kapta a közölt tények alapján, hogy ez valóban magánlaksértés szabálysértése és a két személyt szólítsa fel a szabálysértés abbahagyására, különben előállítják őket a R.-i Rendőrkapitányságra. A panaszos és édesanyja a felszólításnak eleget tettek, az édesapát az említett ingatlanba beengedték, de közölték, hogy ezen intézkedéssel nem értenek egyet.

Ezt követően a panaszos édesanyja a lakásban mutatott egy tértivevényt, amely szerint 2014. január 22-én a panaszos édesapjának jogi képviselője átvette a B.-i Járásbíróság szóban forgó végzését, amely megfelel a végzésben szereplő írásbeli közlésnek. Továbbá bemutatta a 2014. február 3-án feladott 20.000 forintos postai feladóvevényt, amely igazolja a panaszos édesapját megillető többlet használati díj adott hónapra történő kiegyenlítését.

Mivel további intézkedés nem vált szükségessé, ezért az ügyelet tájékoztatását követően a r. főtörzsőrmester és a jelen levő r. őrmester, továbbá a szintén jelen volt r. főtörzsszázlós és r. törzsszázlós elhagyták az intézkedés helyszínét.

4) A R.-i Rendőrkapitányság vezetője továbbította a Testület részére két, feljelentés elutasításáról szóló határozatot.

a) A panaszos feljelentést tett magánlaksértés vétségének gyanúja miatt édesapja ellen. A R.-i Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya a feljelentést elutasította, mivel a cselekmény a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Be.) 174. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján – a (2) bekezdés rendelkezéseire figyelemmel – nem bűncselekmény.

A feljelentést elutasító határozat lényegét tekintve megegyezik a panaszbeadványban írtakkal. A nyomozó hatóság álláspontja szerint a panaszos édesapja jogszerűen került birtokba, ezt követően kelt a bíróság említett végzése, amely a panaszos édesanyját az ingatlan kizárólagos használatára jogosította fel, és kötelezte a panaszos édesapját az ingatlan elhagyására. A panaszos édesapja a végzésben foglaltak ellenére nem költözött el, önkéntes teljesítésnek nem tekinthető az, hogy január 30-án, illetve február 3-án táskákkal elhagyta az ingatlant, onnan 12 óra időtartamra, személyes tárgyakat hátrahagyva eltávozott. A panaszos édesapja jelenleg is életvitelszerűen él a megjelölt ingatlanban. A törvényi tényállás elemei hiányoznak, ezért döntöttek a feljelentés elutasításáról, egyúttal felhívták a panaszos figyelmét, hogy a határozat nem akadályozza annak, hogy polgári jogi igényét más jogi úton rendezze.

b) A panaszos édesapja bejelentést tett 2014. január 30-án magánlaksértés vétsége miatt. A bejelentés szerint 2014. január 30-án a panaszos édesapja aznap 9 óra körül ügyintézés céljából elhagyta a kérdéses ingatlant, oda csak 11 órakor tért vissza. Ekkor azt tapasztalta, hogy a vaskapu láncsal, lakattal van lezárva, a ház hátsó szuterén bejárata pedig belülről van bezárva. A panaszos édesanyja zárat cserélt, a bejáratokat lezárta, ezzel megakadályozta a panaszos édesapjának ingatlanba való bejutását, ami által a ruháihoz, gyógyszereihez

hozzáférni nem tudott. A Budapesti Rendőr-főkapitányság Hivatala a bejelentést a további intézkedések megtétele céljából megküldte a R.-i Rendőrkapitánysághoz.

A R.-i Rendőrkapitányság a bejelentésben foglaltak alapján a feljelentés elutasításáról, vagy a nyomozás elrendeléséről megnyugtatóan nem tudott állást foglalni, ezért a Be. 172/A. §-ának (1) bekezdése alapján feljelentés kiegészítése elrendeléséről határozott. Annak során 2014. február 6-án szóban meghallgatták a panaszos édesapját, aki elmondta, hogy a Járásbíróság említett végzésében foglaltakat önként nem teljesítette, az ingatlant nem hagyta el, jelenleg is ott él életvitelszerűen. Elmondta azt is, hogy az ingatlanban él a panaszos édesanyja és két gyermeke. A panaszos korábban nem lakott a házban, de a végzés megszületését követően szabadidejében rendszeresen ott tartózkodik. A 2014. január 30-ai eseményekkel kapcsolatban azt is közölte, hogy a lakathoz kulccsal soha nem rendelkezett, a kaput korábban sem családtagjai, sem ő nem zárta be, mivel kutyákat tartanak, amik biztonságosan védik az ingatlant. Az ingatlan területére bejutni nem tudott, így nem tudta ellenőrizni, hogy a ház bejárati ajtóit be vannak-e zárva, illetve azokon történt-e zárcsere. A meghallgatás során a panaszos édesapja azt is elmondta, hogy február 3-án és 5-én ismételt előfordult, hogy távolléte alatt családtagjai lánccal, lakattal lezárták az ingatlan kapuját, így bejutását megakadályozták. A panaszos édesapja ezen alkalmakkor is fényképfelvételen rögzítette a kapuk állapotát. A panaszos édesapja a sérelmére elkövetett magánlaksértés miatt érvényes magánindítványt terjesztett elő.

A nyomozó hatóság a feljelentés kiegészítése során beszerzett adatokból azt állapította meg, hogy a lakásba, egyéb helyiségbe vagy az ezekhez való bekerített helyre történő bejutás megakadályozása érdekében erőszak, fenyegetés, hivatalos eljárás színlelése nem történt, valamint arra nem éjjel, nem felfegyverkezve, fegyveresen vagy csoportosan került sor. A feljelentést – a Be. 174. § (1) bekezdés a) pontja alapján, bűncselekmény hiányában – elutasította, egyúttal megküldte a szabálysértési hatósághoz.

III.

A panaszos szerint a panaszolt rendőri intézkedés sértette a tulajdonhoz való jogát, illetve a magán- és családi élet, otthon, kapcsolattartás és jó hírnév tiszteletben tartásához való jogát, mivel a rendőrségnek csupán jogi tájékoztatást kellett volna adniuk, nem pedig intézkedni, illetve szerinte a rendőri intézkedés jogtalan hátrányt okozott neki, ami miatt felmerül az intézkedő rendőrök részéről a panaszos sérelmére elkövetett hivatali visszaélés bűncselekményének gyanúja. Sérelmezte továbbá az előállítás kilátásba helyezését, illetve azt, hogy az édesapja viselkedése miatt viszont nem kezdeményeztek eljárást a rendőrök.

A Testület a panasz azon része vonatkozásában, miszerint a rendőrök részéről felmerül a bűncselekmény elkövetése, a Testület az alábbi megállapítást teszi.

A Testület hatáskörét a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntető feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján ugyanakkor kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panasz ezen része tekintetében a panaszos jogosult feljelentéssel élni, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) és a Be. rendelkezései alapján.

IV.

A Testület a panaszbeadvány többi része és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak az Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként a rendőrség intézkedési kötelezettségét vizsgálta.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 2. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, büntető, államigazgatási és rendészeti feladatkörében szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A fenti rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 8-9. §-a az alábbiakkal egészíti ki. A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A hivatkozott jogszabályhely értelmében – a konkrét eset kapcsán – a Testületnek egyrészt vizsgálnia kellett azt, hogy a panaszos előadása, illetve a rendőrség tudomására jutott további információk alapján fennállt-e valamely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség intézkedési kötelezettségét megalapozta, továbbá azt is, hogy az intézkedő rendőrök megtették-e mindent, amire az eljárásukra irányadó normák őket felhatalmazták és kötelezték annak érdekében, hogy a panaszos sérelmeit orvosolják.

a) A rendőrök első megjelenése tekintetében a panaszos úgy nyilatkozott, hogy édesapja két rendőrrel jelent meg, és az édesanya tájékoztatta a rendőröket annak okáról, miért nem engedi be az ingatlanba az apát, illetve a bírósági végzést is megmutatta. A panaszbeadványban ezen rendőri megjelenéssel összefüggésben a panaszos nem sérelmezett kifejezetten semmit sem. A rendőrségi dokumentumok alapján kiderül, hogy a panaszost (édesanyját és testvérét is) igazoltatták a rendőrök, továbbá tájékoztatást adtak „jogi lehetőségeikről”. Ennek tartalmát nem fejtették ki a rendőrségi jelentésben.

A Testület megállapította, hogy a panaszos édesapja tett bejelentést arról a rendőrségen, hogy az általa lakott ingatlanba a panaszos (és családja) nem engedi be.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 166. §-ának (1) bekezdése értelmében a magánlaksértés szabálysértését követi el az, aki másnak a lakásába, egyéb helyiségébe, vagy ezekhez tartozó bekerített helyre az ott lakónak vagy azzal rendelkezőnek akarata ellenére, vagy megtévesztéssel bemegy, vagy ott bennmarad, úgyszintén aki mást akadályoz abban, hogy a lakásába, egyéb helyiségébe vagy ezekhez tartozó bekerített helyre bemenjen.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor a rendőrség az intézkedés jogalapjaként szabálysértés gyanújára hivatkozik – az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, felmerülhetett-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A Testület megítélése szerint a panaszos édesapja bejelentésének tartalma miatt (, amely magánlaksértés elkövetésének gyanúját vetette fel), a közrend védelme érdekében az Rtv. idézett 13. §-a alapján a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége (az igazoltatáshoz

jogalapja) keletkezett. A Testület megállapítása szerint jogszerű volt a rendőri fellépés, ami által nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

b) A rendőrök második, 19 óra 15 perc körüli megjelenése tekintetében a panaszbeadvány azt tartalmazza, hogy a panaszos édesanyja beengedte a rendőröket az ingatlanba. Közben az édesapa a kerítésen keresztül bemászott, és a bejárati ajtón keresztül igyekezett a lakásba belépni, amit azonban a panaszos és testvére megakadályoztak, illetve felszólította az édesapát, hogy hagyja el az ingatlant, és közölte azt is, hogy ellene feljelentést tesz magánlaksértés miatt. A panaszos édesanyja ezeknek a rendőröknek is elmondta, amit a korábban kikerkezőknek. A panaszos édesapja pedig több alkalommal, a lábával teli talppal belerúgott a bejárati ajtóba, azért, hogy azt betörje. Végül a rendőri felszólításnak engedelmessé elállt szándékától. A rendőrök azt a tájékoztatást adták, hogy vezetőik egyeztetnek az ügyel kapcsolatosan, amibe bevontak egy ügyészt. Később a rendőrök arról tájékoztatták a panaszos édesanyját, hogy az ügyészi állásfoglalás szerint köteles az apát beengedni a lakásba. A (panaszos édesanyja és) a panaszos a felszólításnak eleget tettek, az édesapa a lakásba bebocsátást nyert. Ekkor a rendőrök azt a tájékoztatást adták, hogy a panaszost (és édesanyját) előállítják a R.-i Rendőrkapitányságra magánlaksértés szabálysértésének továbbfolytatása miatt. A kikerkező újabb két rendőr először azt közölte a panaszossal, hogy szóbeli idézést közöl vele másnapra, mivel ellene magánlaksértés szabálysértése miatt eljárást fognak indítani. Utána elolvasták a kérdéses végzést, majd elálltak előállítási szándékuktól, és közölték, hogy a szabálysértési ügyben való meghallgatást tekintse tárgyalatlannak, nem fognak ellene szabálysértési eljárást.

A rendőrségi iratok szerint a rendőrök második helyszíni megjelenése szintén a panaszos édesapjának bejelentése alapján történt. Ekkor is látták a rendőrök a bírósági végzést, de a végzés jogerőre emelkedésének időpontját nem tudták hitelt érdemlő módon megállapítani a rendőrök, ezért a r. főtörzsrőmester tájékoztatta a rendőrkapitányság ügyeletét, mivel fennállt (a panaszos édesanyja és) a panaszos esetében a magánlaksértés szabálysértésének elkövetése, így közölték, hogy szabálysértést követnek el, ha nem engedik be az édesapát az ingatlanba. A rendőri felszólításnak eleget téve, beengedték az édesapát, de közölték egyet nem értésüket. A kikerkező újabb rendőrök közölték a panaszossal és édesanyjával, hogy amennyiben nem hagyják abba a szabálysértést, és nem engedik be a jogszerűen ott tartózkodó édesapát az ingatlanba, akkor szabálysértési eljárást fognak kezdeményezni. További intézkedésre nem volt szükség, illetve a rendőri jelentés nem tartalmazza olyat, hogy a panaszos édesapja az intézkedés foganatosítása alatt belerúgott a bejárati ajtóba, így emiatt nem minősítették az esetleges cselekményt garázdasággént.

Ezzel összefüggésben a Testület a fentebb említett Rtv. 13. §-án és a Szolgálati Szabályzat 8-9. §-ain, továbbá a Szabs. tv. 166. §-án kívül hivatkozik a Btk. 339. §-ának (1) bekezdésére. Eszerint – ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg – garázdaság vétségét követi el az, aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen.

A Testület ehelyütt is utal arra, hogy ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (itt: szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra.

A Testület megítélése szerint a szabálysértés elkövetésének gyanúja a rendőrök második kérésére alkalmával is – a közrend védelme érdekében – okot adott a rendőri intézkedésre. A Testület megállapítása szerint jogszerű volt a rendőri fellépés, ami által nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy a második intézkedés során a rendőrség az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét megfelelően teljesítette-e.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási, illetve felvilágosítás adási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.

A panaszbeadvány és a rendőrségi iratok szerint a panaszos (és édesanyja) bemutatta a bírósági végzést, illetve a tértivevényt, ami a végzés jogerőre emelkedésének napját igazolta. A rendőrségi dokumentumok szerint a jogerőre emelkedés időpontja nem volt minden kétséget kizáróan megállapítható, ezért egyeztettek vezetőikkel és ügyésszel az ügyben, és előállítást helyeztek kilátásba – szabálysértés továbbfolytatása esetére.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Testület az alábbi megállapításokat tette: a rendőrség csak részben tett eleget a fenti kötelezettségének: a tényállás tisztázása érdekében az érintetteket igazoltatták (ami már az első intézkedés során megtörtént) meghallgatták a bejelentőt (a panaszos édesapját), és panaszost, valamint édesanyját is. Megtekintették továbbá a bíróság előzetesen végrehajtható és jogerős végzését. Ugyanakkor nem hívták fel a jelenlevők figyelmét arra, hogy a magánlaksértés szabálysértése magánindítványra üldözendő szabálysértés, illetve arra sem, hogy az érintettek – a vonatkozó jogszabályok ismertetését követően – eldönthetik, hogy magánindítványi jogukkal élnek-e a törvényi határidőn belül.

A Szabs. tv. 79. §-ának (1) bekezdése értelmében magánindítványra üldözendő szabálysértés miatt csak a sértett kívánságára indítható meg a szabálysértési eljárás. A magánindítvány előterjesztőjének bármely olyan nyilatkozatát, amely szerint az eljárás alá vont személy szabálysértési felelősségre vonását kívánja, magánindítványnak kell tekinteni.

Az irányadó jogszabályok alapján továbbá a Testület megállapította, hogy a rendőrség hatáskörét túllépve járt el, amikor – előállítást helyezett kilátásba a szabálysértés továbbfolytatása miatt. A rendőrség álláspontja szerint nem volt egyértelműen megállapítható a bírósági végzés jogerőre emelkedésének időpontja. Az azonban az adatok alapján egyértelmű volt a rendőrség számára, hogy a panaszos egy polgári jogvita alapján nem akarta beengedni édesapját az ingatlanba. A rendőröknek a tértivevény és a végzés együttes elolvasása alapján látniuk kellett volna, hogy a bírósági határozat jogerőre emelkedett már a rendőri intézkedés előtt. A végzés alapján továbbá megállapítható, hogy az abban foglaltak önkéntes teljesítéssel mehetnek foganatba, illetve, ha arra nem kerül sor, akkor bírósági végrehajtás történhet – az arra irányadó jogszabályok szerint.

A rendőrség tájékoztatásának tehát arra kellett volna kiterjednie, ami az iratok szerint nem történt meg, hogy jelen ügyben rendőri közreműködésre nem kerülhet sor, tekintettel arra, hogy polgári eljárásról, illetve az abban hozott ideiglenes intézkedésről van szó, amikor is az önkéntes teljesítés elmaradása rendőri intézkedést semmiképpen nem von maga után. A panaszos (és édesanyja) és édesapja maguk kell, hogy eldöntsék, a határozatban foglaltaknak eleget tesznek-e. Amennyiben az abban foglaltakat nem tartják be, bírósági végrehajtási eljárást lehet kezdeményezni (ahogyan ez utóbb, a panasz-kiegészítés szerint eredménnyel fogantba ment). Továbbá ez azt is jelenti, hogy a rendőrség ilyen esetekben már csak a végrehajtási eljárásban nyújthat segítséget (ld. Rtv. 39. §-át).

Az előállítás kilátásba helyezése a fentiek alapján jogszerűtlen volt a rendőrség részéről. Továbbá azért is jogszerűtlenül járt el a rendőrség, mivel a magánlaksértés szabálysértése magánindítványra üldözendő, joghatályos magánindítványról azonban nem tett említést a rendőrség.

A Testület az ügygel összefüggésben ismételten utal az alábbiakra. A Testület 28/2008. (VII. 9.) számú állásfoglalásában elsőként fejtette ki azon álláspontját, hogy a rendőr intézkedési kötelezettségének teljesítését a jogbiztonság elvének és ezzel összefüggésben a személyek tisztességes eljáráshoz fűződő jogának viszonylatában kell vizsgálni. Az Alkotmánybíróság 9/1992. (I. 30.) AB határozatában rögzíti, hogy az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdése által lefektetett jogállamiság elvének nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság érvényesülése nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Az 56/1991. (XI. 8.) AB határozat szerint „a jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket.”

Ilyen tekintetben a jogbiztonság alkotmányos követelménye szoros kapcsolatot mutat a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjoggal, amelyben egyértelműen benne foglaltatik, hogy az állampolgárok jogainak és érdekeinek védelmében az erre jogosult és kötelezett szervek a jogszabályokban lefektetett előírásoknak megfelelően fellépjenek.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a rendőrség megsértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapjogát. Az alapjogi sérelmet súlyosítja az a körülmény, hogy egy szabadságelvonással járó rendőri intézkedést helyeztek kilátásba a panaszossal szemben.

3) A panaszbeadvány szerint a panaszos édesapja garázdaságot valósított meg azáltal, hogy nagy erővel rugdosta a ház bejárati ajtaját – a rendőrök szeme láttára, akik azonban nem kezdeményeztek intézkedést emiatt.

A rendőrségi iratok nem tartalmazznak arra vonatkozóan utalást, hogy a panaszos édesapja az intézkedés fogantatása alatt belerúgott a bejárati ajtóba.

A Testület a panasz ezen része tekintetében nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a kérdésben, ezért e tekintetben rendőri mulasztás, annak következtében pedig a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a rendőrség mindkét ízben történt helyszínre érkezése, valamint a panaszos igazoltatása jogszerűen történt. A rendőrség ugyanakkor a tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget, ami által sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. További mulasztást – közvadás bűncselekmény elkövetése miatti rendőri fellépés elmulasztását – a Testület az ellentmondó bizonyítékok alapján nem tudott megállapítani.

A jogsérelem mértéke azonban nem érte el a Testület súlyos alapjogi sérelmet megalapozó állásfoglalását, ezért a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2015. április 28.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET